

Ptače stawiznički – wrobl

Wroble

Hižo w lěće 1873 pisaše serbski wučer a přirodospytnik Michał Rostok wo našich znatych wroblach tole: “Wrobl je překlepany ptak, kiž so wšudžom zasydli, hdžež su ludžo. Dla swojeho stajneho ćiwkotanja je wostudły a na polach druhdy tež škódny; na druhim boku je pak tež zaso wužitny, dokelž wšelaku njerodź łóji. Lehnje dwójce abo trójce za lěto; swoje njerodne hnězdo twari sebi w chěžach, pod třěchami abo na štomy; najradšo pak spyta łastojće jeje hnězdo wotehnać.”

Tajke črjody wroblow, kotrež wosebje w zymje w kerkach a žiwych płotach bydla, njejsu pak jenož harowaca a so hadrowaca bobrija.

Wroblace wulkoswójby su mjenujcy derje organizowane. Hdyž přeni wrobl so bližaceho škraholca abo sokoła wuhlada, wón wótře zaškrěči a cyła črjóda so do husteje kerčiny zminje. Tam su před rubježnym ptakom wěste. Harowanje womjelknje a w žiwym płóće so ničo njehiba.

Po dlěšej chwilce jedyn abo dwaj wuskušowarjej schow wopuščitej a so wobhladujetej. Hdyž žadyn strach wjace njechrozy, na jeju signal wroblaca črjóda z kerka wuleći.